

HANNA WESTERBERG

“Perspektiivien ja tilallisten äärien piirtämisessä on kyse myös kaipauksesta saavuttamattomaan.”

Hanna käyttä teoksissaan useita eri välineitä.

Teoksissa kuvastuu hyvin ajatus siitä ettei yhtä abso-luuttista ääriviivaa ole.

Katsominen on ajallinen tapahtuma. Havainto muuttuu ja elää. Tämä muutos voi piirtyä myös paperille, mikäli piirtäjä sallii sen tapahtua.

HANNA WESTERBERG

Pukuhuone I / yö ja päivä

hiili, tussi, pastelli ja öljy, 122 cm x 125 cm, 2009

HANNA WESTERBERG

Pukuhuone II / yksinäisyyden äärellä

hiili, tussi, pastelli ja öljy, 122 cm x 125 cm, 2009

HANNA WESTERBERG

Pieni näyttämö

hiili, tussi, öljy ja pastelli, 320 cm x 240 cm, 2010

“Tämä tarina voisi alkaa toisten tarinoiden päättymisestä. Entä jos ensiksi olisi perspektiivi ja vasta sitten hahmot, jotka asetetaan luotiviivastolle? Yksikään hahmoista ei voisi välttyä lävistymästä viivastolla ja ulospääsy olis taattu jo heti alusta lähtien.

Ehkä uusi tarina voi syntyä vasta sitten.”

POHDITTAVAKSI & KOKEILTAVAKSI

Tutki ja havainnoi valitsemasi liikkumatonta kohdetta, käännä hieman päätäsi (eteen- ja taaksepäin, huomaa miten kohde muuttuu jo pienestä piirtäjän kehon muodostamasta liikkeestä).

Oletko kokeillut piirtää ilman että pyyhit niin sanottuja harhavetoja? Kokeile tehdä piirros jossa piirroksen vaiheet ja useaan kertaan haettu ääriviiva tulee näkyväksi!

Miten piirroksessa olevat kerrokset voivat tulla näkyväksi? Voisiko kerroksia sekoittaa keskenään niin että niiden välille tulee liukumaa? Kokeile tehdä piirros jossa hahmo sekoittuu osittain ympäristöön, jossa se on kuvattu.